TEZAUR LITURGIC

18 AUGUST

IOANNIS ZAMPELIS

PARACLISUL SOBORULUI SF.LEVKADIEI

ATENA,2020

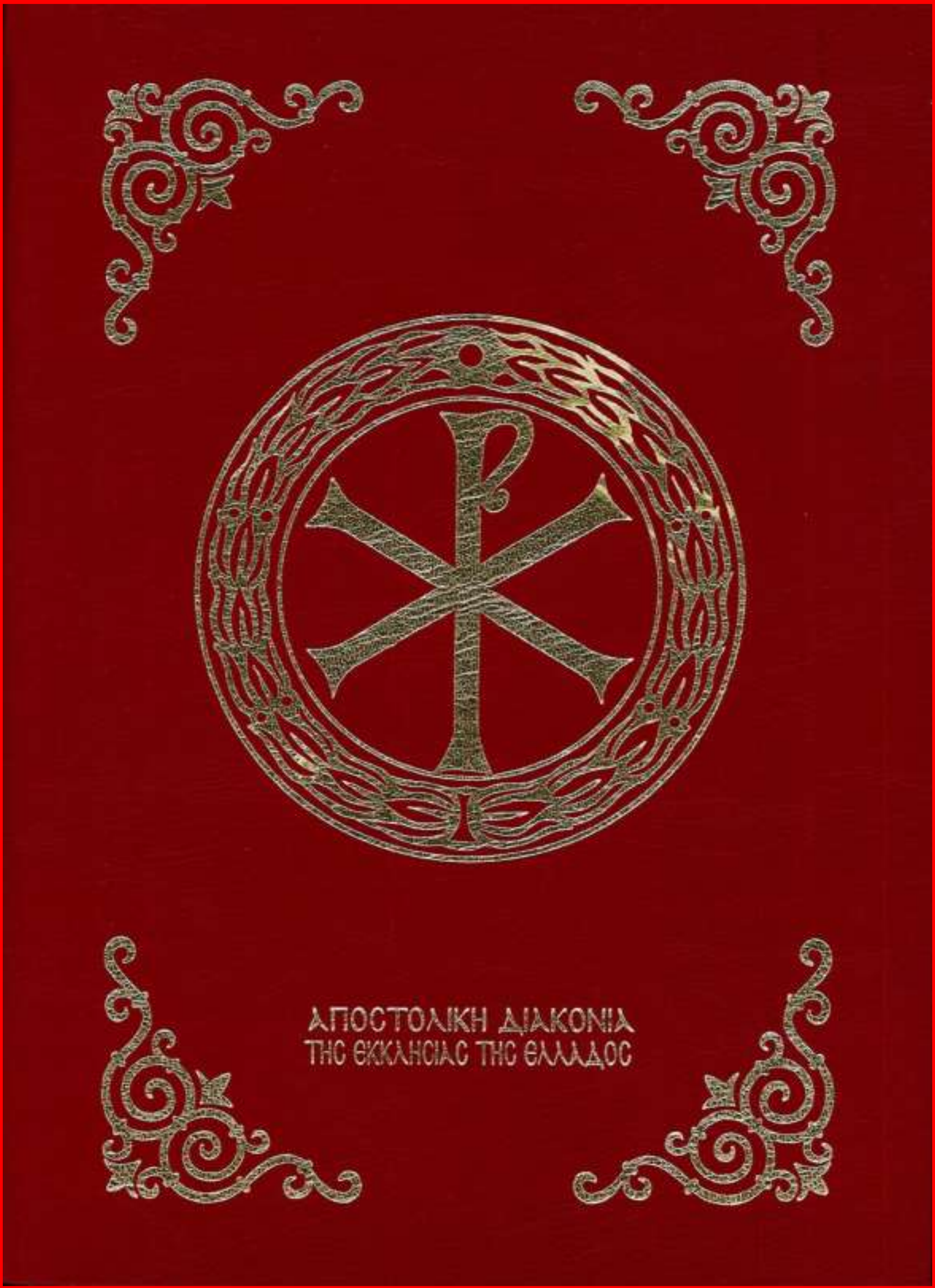
ΑΠΟϹΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗϹ ΕΚΚΛΗϹΙΑϹ ΤΗϹ ΕΛΛΑΔΟϹ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΑΓΙΩΝ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Ποίημα Ἰωάννου Γ. Ζαμπέλη

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τό· *Κύριε εἰσάκουσον.* Εἶτα, *Θεός Κύριος* ἐκ δ' καί ἀκολούθως:

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἡ ἱερά τῶν Λευκαδίων κοινότης, μετ' εὐφροσύνης εἰς ᾠδήν συνελθοῦσα, ἁγιολέκτων σύλλογον τιμᾷ σεμνοπρεπῶς· τούτοις ἐγκαυχᾶται γάρ ὡς πρός θείοις ἐφόροις, ὡς ἀπολαμβάνουσα ἐκ δεινῶν προστασίαν· οἷς ἀφορῶσα σπεύδει εὐσεβῶς, προσορμισθῆναι πρός ὅρμον σωτήριον.

Δόξα. *Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.*

Λευκαδίων ὁ δῆμος ὁ χριστεπώνυμος, ᾠδαῖς καί ὕμνοις συντόνοις καί ἐγκωμίοις τερπνοῖς, προστατῶν αὐτοῦ γεραίρει τήν ὁμήγυριν· οἵ καί ὡς τεῖχος ἀῤῥαγές, ἀπό παντοίων προσβολῶν, ἄτρωτον ταύτην τήν νῆσον, διατηροῦσιν· ἀπαύστως, τῷ Πανοικτίρμονι πρεσβεύοντες.

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου…

Ὁ Ν' ψαλμός.

Ο ΚΑΝΩΝ

Οὗ ἡ ἀκροστοιχίς· *"Ἁγίοις αἴνεσιν Λευκάς ἀντιδωρεῖται. Ἰ(ωάννου)".*

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδή α'. Ὑγράν διοδεύσας.

Ἀνοίγων τό στόμα ἀδυνατεῖ, ἐπάξιον λόγον βροτός ἅπας ἐξενεγκεῖν, Ἁγίους βουλόμενος ὑμνῆσαι, μή ἐκζητήσας τήν τούτων ἐνίσχυσιν.

Γηθόμενος σύμπας ὁ εὐσεβής, Λευκαδίων δῆμος, τούς προστάτας αὐτοῦ πιστῶς, συνήχθη σύν πόθῳ ἀνυμνῆσαι· ὅθεν τήν τούτων αἰτεῖται ἐπίῤῥωσιν.

Ἱλάσθητι Σῶτερ ἀναβοᾷ, ἡ Ἁγία Μαύρα, συγκαλοῦσα ἀδελφικῶς, Ἑπτάνησον πᾶσαν Ἤπειρόν τε, καί Στερεάν εἰς ᾠδήν ἱκετήριον.

Θεοτοκίον

*Οὐ*δόλως ἡττᾶται ὁ εὐσεβής, τήν σήν συμμαχίαν κεκτημένος νικοποιόν· διό καί Λευκάς ἐν σοί θαῤῥοῦσα, Φανερωμένη οὐδέπω ἀπήλπισται.

ᾨδή γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἱλασμός σωτηρίας, ἡ τοῦ Χριστοῦ δέδεικται, Μήτηρ καί τῆς νήσου Λευκάδος τεῖχος ἀπόρθητον, ἀπό πασῶν προσβολῶν, παντοειδῶν πολεμίων· ὅθεν οἱ Λευκάδιοι, ταύτην γεραίρουσιν.

Σαγηνεύει ἰχθύας, χάρις Θεοῦ ἔμφρονας· Παῦλος ἁλιεύς γάρ ἐδείχθη, ὅτε ἐφήπλωσεν, ἐπί τῆς νήσου ἡμῶν, σωτηριώδη σαγήνην, μαθητάς κηρύξοντας, πέμψας θεόφρονας.

Ἀναγγέλλων Ἀκύλας, τήν τοῦ Θεοῦ ἔνδοξον, μέσον τῶν βροτῶν παρουσίαν σύν ζήλῳ ἔδραμε, πρός Λευκαδίων τήν γῆν, τόν θεῖον λόγον ἐνσπείρων, ἀσεβῆ ζιζάνια, ἐκβάλλων πάραυτα.

Θεοτοκίον

Ἱεράν ὑμνωδίαν, χρεωστικήν πρόσδεξαι, πρό τῆς σῆς εἰκόνος Παρθένε, ἥν σοί Λευκάδιοι, ἀντιδωροῦνται πιστῶς, πρός εὐεργέτην τάς δόσεις, Μῆτερ ἀποδίδοντες τῇ ἐξυμνήσει σου.

Κάθισμα. *Ἦχος β'. Τά ἄνω ζητῶν.*

Καρδίαις θερμαῖς τῇ πίστει προσδεόμενοι, Λευκάδιοι ἀεί προσδέχονται ἐκλύτρωσιν, ἀλγηδόνων Ἅγιοι καί δεινῆς περιστάσεως πάντοτε· οὕς ἐκ βυθοῦ μή παύσητέ ποτε, ἀνάγειν εἰς τόπους ἀναψύξεως.

ᾨδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ναῦς τό φῶς μετενήνοχεν, τῇ ἐσκοτισμένῃ Λευκάδι ἔχουσα, ἐπ' αὐτῆς ποτ' ἐπιβαίνοντα, τόν εἰδωλομάχον Ἡρωδίωνα.

Ἐπισκόπῳ Σωσίωνι, υἱκόν ἐγκώμιον ἀπονείμωμεν, τῆς Λευκάδος οἱ οἰκήτορες, τῷ θεοφιλῶς ἡμᾶς ποιμάναντι.

Συμβουλεύει εὐσέβειαν, τούς κατά Λευκάδα πιστούς Ἀγάθαρχος, κἀν Συνόδῳ διεκήρυξεν, Ποιητήν οὐ κτῖσμα, τόν Θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον

Ἰατρός Κόρη πέλουσα, τῶν καταφευγόντων σοι μετά πίστεως, ταχινῶς ἀντιλαβοῦ ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς νοσούντων καί τοῖς σώμασιν.

ᾨδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νᾶμα ζωηρόν, ἐκ τοῦ τάφου ἀνεπήγασεν, ἰατρείας τοῖς πιστοῖς παντοδαπάς, τῶν Πατέρων παρεχόμενον τῇ χάριτι.

Λάμπει παμφεγγῶς, τῶν Πατέρων ἡ πεντάριθμος, καί πανάρετος λυχνία σκοτισμόν, τῶν παθῶν εἰς τά στοιχεῖα διαλύουσα.

Ἔλαμψεν ἡμῖν, τῶν δογμάτων ἡ ἀλήθεια, τῶν Συνόδων τοῖς σαφέσιν ὁρισμοῖς, ὧν μετέσχον Ζαχαρίας καί Πελάγιος.

Θεοτοκίον

Ὕψος νοητόν, ἀνελθεῖν οὐκ ἐξικνούμεθα, τῆς ἁγνείας σου καί δώρων ἐκ Θεοῦ, Μαριάμ Φανερωμένη, οἷς κεκόσμησαι.

Ὠδή στ'. Τήν δέησιν ἐκχεῶ πρός Κύριον.

Κρυφίως τῶν Ἑνετῶν οἱ ἄρχοντες, κατασκόποις τόν Κοσμᾶν ἀκολουθοῦσι, ὥστε πιστοῖς, βουληθέντα κηρῦξαι, ἐν τῇ Λευκάδι ἀπείργειν δυνήσεσθαι· ἀλλά ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, μετ' αὐτοῦ ὁμιλῆσαι ἡμᾶς ἠξίωσεν.

Ἁρπάγων τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐλθόντων, πόθεν ἤλπισας Λευκάς συμβεῖν σοι τοῦτο; ἐπί σοί γάρ, ὥσπερ λάφυρον ἤχθη, τό μυροβλῦζον καί πάντιμον λείψανον, τοῦ ἐν πλωτῆρσιν ἀῤῥωγοῦ, ἱεροῦ Νικολάου τοῦ μάκαρος.

Σωρεία τοῖς θαυμασίοις σου μάκαρ, τῆς τοῦ δράκοντος ἐνέδρας διεσώθη· ὅθεν ἡμᾶς, ἱεράρχα Δονάτε, τούς ἀσπασθέντας τό θεῖον σου λείψανον, τοῦ πολεμίου σαῖς εὐχαῖς, τῶν παγίδων συντόμως ἐκλύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Ἀῤῥώστοις τήν εὐρωστίαν προσδίδει, τῶν παθῶν ἀποσβεννύει τάς φλογώσεις καί σεισμικάς, ἐκμειοῖ ἀπωλείας, πρός τούς πιστούς οὗς εὐήκοον τείνουσα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονή καί βροτῶν τό ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Κοντάκιον. *Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.*

Ὡς εὐφορίαν καί πλατυσμόν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἀναψυχήν τε καί δρόσον ἐν καύσωνι, ὑμᾶς οἱ Λευκάδιοι ἔγνωσαν· ὅθεν πιστῶς ἐκβοῶσιν ἑκάστοτε· ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύσατε Ἅγιοι.

Οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' Ἤχου. Προκείμενον· θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος· Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον τῆς 26ης Ὀκτωβρίου (Ἰω. ιε'17 - ιστ'2).

Δόξα. Ταῖς τῶν θεοφόρων...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχος· ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι, πρός οὐρανούς τήν ἐλπίδα, ὅ ἐπόθουν ἔλαβον ταῖς ἡμῶν πρεσβείαις πάντες Λευκάδιοι. Νόσων ἀπηλλάγησαν, σεισμικοῦ κινδύνου, ἀνομβρίας τε ἐρύσθησαν καί οὐκ ἐνόθευσαν, πίστιν τήν ὀρθήν καί σωτήριον. Διό καί νῦν εὐγνώμονες, σπεύδουσιν ὑμᾶς ἐπαινέσασθαι, καί θερμῶς αἰτοῦνται, Χριστῷ ὑμᾶς πρεσβεύειν ἐκτενῶς, ὅπως δωρῆται ὡς εὔσπλαγχνος, θεῖον αὐτοῦ ἔλεος.

Ὠδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νηστευτής ἐγκρατεύων, ἀγρυπνῶν τῷ Δεσπότῃ σου εὐηρέστησας· τό λείψανόν σου ὅθεν, τρανῶς ἐχαριτώθη, προσπηγᾶζον ἰάματα, τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ, Λουκᾶ ὅσιε πάτερ.

Τριανδρία θεόφρων, ἐν σταδίῳ τήν πλάνην ὡς καταπτύσασα, μαρτυρικοῖς στεφάνοις, κοσμεῖται αἰωνίως, δωρημάτων πηγάζουσα, τρίκρουνος ὥσπερ πηγή, τοῖς εὐσεβέσι νᾶμα.

Ἰσοβίως Κυρίῳ, σεαυτόν Βησσαρίων πάτερ ἀνέθηκας· διό καί παῤῥησίαν, αὐτοῦ ἔμπροσθεν ἔσχες καί ἐκβλύζει τό ἴαμα, κατά πανώλους δεινῆς, ἡ ἱερά σου κάρα.

Θεοτοκίον

Δρακοντείου κρανίου, συντριβή τῷ τόκῳ σου Μῆτερ γέγονας· Βελίαρ ἀβλαβῆ δέ, τηρεῖς καί τήν Λευκάδα, τήν πιστῶς σοι κραυγάζουσαν· Χαῖρε ἡ σκέπη ἡμῶν, ἁγνή Φανερωμένη.

Ὠδή η'. Τόν βασιλέα.

Ὡς ἐλυτρώσω, τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς με, Διονύσιε Λευκάς ἀναβοᾷ σοι, ἐκ παντός κινδύνου ἀπήμονα συντήρει.

Ῥῦσαι Βαρβάρα, τήν ὑμνῳδούσαν σοι πόλιν, ἐκ παντοίας περιστάσεως ὡς πάλαι, τῇ σῇ ἐπεμβάσει τῆς εὐλογιᾶς ἐρύσω.

Ἐπιποθοῦσα, ἡ μεγαλώνυμος Μαύρα, τῆς Χριστοῦ τυχεῖν ἀφθάρτου Βασιλείας, ἐν σταυρῷ ὑψοῦται, τῷ ὁμοζύγῳ ἅμα.

Θεοτοκίον

Ἵλαθι Κόρη, τοῖς ταπεινοῖς σου ἱκέταις, εὐκατάνυκτον ᾠδήν σοι προσιοῦσιν, τήν ἐμφάνειάν σου, ἐν λύπαις τ' αἰτουμένοις.

Ὠδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τῇ θείᾳ σου εἰκόνι, ἡ κώμη σου καυχᾶται, ἱεροφάντα Νικήτα πανόλβιε, ὡς θησαυρόν πολυτίμητον ταύτην φέρουσα.

Ἀθέους καταισχύνει, ἡ ἄθλησίς σου μάρτυς, Κυριακή καί πιστούς προσκαλεῖται νῦν, εἰς εὐλογίαν Κυρίου, τοῦ σέ δοξάσαντος.

Ἰόνων αἱ χορεῖαι, τοῖς Λευκαδίοις αὖθις, συνενωθεῖσαι ὑμνοῦσι Θεόδωρον, ἐλευθερίας γενόμενον τούτοις πρόξενον.

Θεοτοκίον

Ἰσόβια τά γέρα, προσφέρει ὁ λαός σου, ὡς ἰσοβίως γινώσκων προστάτιν σε, Φανερωμένη Λευκάδος ἄμαχε πρόμαχε.

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς...*Μεγαλυνάρια*

Στέφος ἁγιόπλοκον ἡ Λευκάς, ἐπί κάρας φέρει καί καυχᾶται σεμνοπρεπῶς· ὅθεν συνελθόντες, Λευκάδιοι τιμῶσιν, τήν μνήμην τῶν ἁγίων πανηγυρίζοντες.

Πρέσβεις κεκτημένη ἐν οὐρανοῖς, μάρτυρας, πατέρας, ἀποστόλους καί ἀσκητάς, τήν τε Θεοτόκον, Λευκάς ἐγκαυχωμένη, αὐτῶν νῦν ἐγκωμίοις τιμᾷ τήν σύναξιν.

Νόσοι ἀπελαύνονται καί σεισμοῦ, παύονται δονήσεις, ἀλλοφύλων ἐπιδρομαί, βλήματα ἐχθροῦ τε, οὐ ψαύονται Λευκάδος· προστάται γάρ ὑψόθεν ταύτην φυλάττουσιν.

Δεῦτε τῆς Λευκάδος οἱ οἰκισταί, ὕμνους καί ἐπαίνους, μελῳδήσωμεν ἐν χαρᾷ, καί εὐγνωμοσύνῃ, εὑρίσκοντες προστάτας, Ἁγίους τρισμεγίστους ἐν δείναις πάντοτε.

Χαίρει εὐφροσύνως Ἀμαξική, σύν τῇ νήσῳ πάσῃ, λυτρωθεῖσα φθοροποιῶν, νόσων καί ἀνάγκης, καί ἀπειλῆς παντοίας, ἁγίων δεχομένη ἄμυναν ἄνωθεν.

Πρός δε τούτοις, λέγε καί ὅσα βούλῃ ἐκ τῶν κάτωθι·

Κάλλος ὑπέρ ἔννοιαν γηγενῶν, **Πεφανερωμένη**, ἡ εἰκών σου φεγγοβολεῖ· ὅθεν Λευκαδίων, οἱ ἐν φθορᾶς σκοτίᾳ, πεσόντες μετ' ἐλπίδος σοί καταφεύγουσιν.

Μαύρα ἀμαυρώσασα τοῦ ἐχθροῦ, φάλαγγας δυσώδεις, πρός εὐώδη καλεῖτει νῦν, τούς τήν νῆσον ταύτην οἰκοῦντας φιλαγίους, τούς πόθῳ τῇ εἰκόνι αὐτῆς προστρέχοντας.

Παῦλος ὁ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν, ἐπί Λευκαδίαν πεπλησμένην ἐξ ἐθνικῶν, πέμπει ξυνωρίδα, ἐνθέων ἀποστόλων, Θεοῦ εὐαγγελίσασθαι τό σωτήριον.

Κόρινθος ἀγάλλεται ἐπί σοί, συγγηθοῦσα Πόντῳ , γενετείρᾳ σου ἱερᾷ, καί Λευκάς συγχαίρει, **Ἀκύλα** ἀσπασθεῖσα, τήν θείαν διδαχήν σου καί μεγαλύνει σέ.

Εἴδωλον ἐθραύσθη περιφανῶς, **Ἡρωδίων** μάκαρ τῇ ἐνθέρμῳ σου προσευχῇ· ὅθεν Λευκαδίων, τά πλήθη ἐπιγνόντα, τόν ἐνισχύσαντά σε, τούτῳ ἐλάτρευσαν.

Πρῶτον ἀρχιποίμενα τῶν πιστῶν, μάκαρ Λευκαδίων, ὁ Παράκλητος ἐμφανῶς, ἔδειξε **Σωσίων**· δι' ὅπερ μή ἐλλίπῃς, Κυρίῳ παρεδρεύειν, ὑπέρ τῆς ποίμνης σου.

Τῶν Ἀρχιερέων τήν καλλονήν καί τῶν Λευκαδίων ποιμενάρχην καί ἀῤῥωγόν· τῶν αἱρετιζόντων στηλιτευτήν τόν μέγαν, **Ἀγάθαρχον** συμφώνως, νῦν ἐπαινέσωμεν.

Δόγματα Ἀρείου τά δυσεβῆ, πατάξαντες πάλαι, μεγαλόφθογγοι τοῦ Θεοῦ, ῥήτορες **Πατέρες**, ἐδείχθητε· δι' ὅπερ, σύν Ὀρθοδόξοις πᾶσι Λευκάς τιμᾷ ὑμᾶς.

Ἄνθρωπον παντέλειον καί Θεόν, ἕνα τῆς Τριάδος, ὡμολόγησαν τόν Χριστόν, μέσον τῶν Συνόδων, ἡμῶν οἱ ποιμενάρχαι, ὁ θεῖος **Ζαχαρίας** καί ὁ **Πελάγιος**.

Χαίρει Αἰτωλία ἡ σή πατρίς, Ἤπειρός τε αἷμα, δεξαμένη σου τό σεπτόν, καί Λευκάς συγχαίρει, ἐφ' ἧς οἱ ἱεροί σου, **Κοσμᾶ** ὁσιομάρτυς, πόδες ἐβάδισαν.

Πελαγοδρομοῦντες διηνεκῶς, **Νικόλαε** πάτερ, καί ποντούμενοι πειρασμοῖς, τῷ σεπτῷ σου σκήνει, προσπίπτομεν αἰτοῦντες, ὅπως ἡμῖν συμπλεύσῃς καί ῥύσῃς ἅπαντας.

Δώρησαι **Δονάτε** θαυματουργέ, τοῖς ὑμνολογοῦσι, τήν ἁγίαν σου βιοτήν, ἀρετήν εἰρήνην, μετάνοιαν ὑγείαν, καί πρός γαλήνης ὅρμον τούτους κατεύθυνον.

Δέδεκται ἱδρῶτα ἀσκητικόν, τοῦ **Λουκᾶ** καί σκῆνος, ὡς πολύτιμον δωρεάν, φέρει Βοιωτία, ὅπερ καί Λευκαδῖται, τῆς νήσου διερχόμενον κατησπάσθησαν.

Βικέντιος Βίκτωρ καί ὁ Μηνᾶς, ἄνωθεν ῥωσθέντες, κατενίκησαν τόν ἐχθρόν, καί χαριτωθέντες, Ἁγίας Μαύρας πόλιν, σεισμοῦ τῆς ἐπηρείας, ἄφθορον ἔδειξαν.

Ῥῦσαι τούς προστρέχοντας εὐλαβῶς, τῇ σεπτῇ σου κάρᾳ, **Βησσαρίων** θαυματουργέ, ὥσπερ καί Λευκάδα, ἀπήλλαξας πανώλους, ὑγείαν τήν κατ' ἄμφω δούς δαψιλέστατα.

Δεῦτε ἡσυχίας τόν ἐραστήν, ἀνεξικακίας καί συγγνώμης ὑπογραμμόν, ἐκ σεισμοῦ σωτῆρα, Λευκάδιοι πολῖται, Αἰγίνης **Διονύσιον**, ἀνυμνήσατε.

Ἄφθαρτα προτίσασα γεηρῶν, χάριν ἀπειλήφεις, ἀπαλάττειν ἐκ τῆς φθορᾶς, νύμφη τοῦ Σωτῆρος, **Βαρβάρα** καλλιμάρτυς· διό καί Λευκαδίους, νόσου διέσωσας.

Χαλκηδόνος πρόεδρον εὐλαβῶς, τόν καί νικηφόρον, ἐν ἀγῶνι πνευματικῷ, μέλψωμεν προθύμως, τήν ἱεράν εἰκόνα, **Νικήτα** ἱεράρχου οἱ ἀσπαζόμενοι.

Οὐδέν ἱκανώθη **Κυριακήν**, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, ἀποστήσασθαι μηδαμῶς· τό Χριστῷ συνεῖναι, πρό τῆς σεπτῆς εἰκόνος, τῆς μάρτυρος οὖν πάντες, αὐτῆς αἰτήσασθε.

Τῆς Ῥωσίας βλάστημα θαυμαστόν, καί τῶν Λευκαδίων ἀντιλήπτορα ἐν δεινοῖς, **Θεόδωρον** πάντες, ὑμνήσωμεν ἐκθύμως· ἰσάγγελον γάρ βίον, ἔσχεν ὁ πάντιμος.

Τεῖχος ἀναδέδειξαι τῶν πιστῶν, κατ' ἐχθρῶν παντοίων, ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, **Γεράσιμε** πάτερ· ὅθεν Ἀλῆν διώκεις, σῴους καὶ ἐλευθέρους ἀεὶ τηρῶν ἡμᾶς.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τ*ρισάγιον.* ***Δ****όξα.Καί νῦν.* ***Π****αναγία Τριάς.* ***Δ****όξα.Καί νῦν.* ***Π****άτερ ἡμῶν.* ***Ὅ****τι σοῦ ἐστίν.*

www.tezaurliturgic.ro

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Λευκαδίων ὁ δῆμος ὁ χριστεπώνυμος, ᾠδαῖς καί ὕμνοις συντόνοις καί ἐγκωμίοις τερπνοῖς, προστατῶν αὐτοῦ γεραίρει τήν ὁμήγυριν· οἵ καί ὡς τεῖχος ἀῤῥαγές, ἀπό παντοίων προσβολῶν, ἄτρωτον ταύτην τήν νῆσον, διατηροῦσιν· ἀπαύστως, τῷ Πανοικτίρμονι πρεσβεύοντες.

Ἐκτενής ὑπό τοῦ Ἱερέως καί Ἀπόλυσις, μεθ' ἥν τό ἑξῆς·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

***Ὅ**τε* Λευκαδίων ἡ πληθύς, βέλεσιν ἐβάλλετο πάλαι, τοῦ πολεμήτορος, τότε οἱ φιλάγιοι πόθῳ ἐδέοντο, θεοφόρου συνάξεως, ὁσίων μαρτύρων, κλεινῶν ἀποστόλων τε, ἱεραρχῶν ἱερῶν, καί τῆς παναχράντου Μαρίας, ἥν Φανερωμένην καλοῦσιν· ὧν ταῖς ἐνεργείαις διεσώθησαν.

Δέσποινα πρόσδεξαι…**Τ**ήν πᾶσαν ἐλπίδα μου…